

УДК 342.9

DOI [https://doi.org/10.32782/2304-1587/2026-28-1\(42\)-1](https://doi.org/10.32782/2304-1587/2026-28-1(42)-1)**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІСТОБУДІВНОГО КАДАСТРУ В УКРАЇНІ****Багряк Юліан Андрійович,**

аспірант кафедри адміністративного та фінансового права,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-8691-374X>

Стаття присвячена аналізу правового регулювання функціонування містобудівного кадастру в Україні. Досліджено законодавче визначення кадастру, його складові, зокрема інтеграцію з Єдиною державною електронною системою у сфері будівництва, та окремі підзаконні нормативно-правові акти, що регламентують його ведення на загальнодержавному, обласному та місцевому рівнях. Виділено низку проблем чинного правового регулювання у досліджуваній сфері: концептуальну перевантаженість і неоднорідність законодавчого визначення містобудівного кадастру, включення до складу кадастру інформаційних ресурсів будівельних норм і правил, нормативну невизначеність у співвідношенні з Єдиною державною електронною системою у сфері будівництва, перехідний характер правового регулювання, оціночний характер інтеграції з Державним земельним кадастром, фрагментарність створення служб кадастру на обласному та місцевому рівнях, а також відсутність чітких строків та критеріїв ефективності експериментального проекту щодо державного містобудівного кадастру. На основі проведеного аналізу запропоновано напрями вдосконалення правового регулювання: уточнення змісту та функцій кадастру, перегляд включення інформаційних ресурсів будівельних норм, чітке визначення співвідношення з Єдиною державною електронною системою у сфері будівництва, конкретизація механізмів інтеграції з земельним кадастром, актуалізація підзаконних актів відповідно до сучасної інституційної структури, встановлення строків і критеріїв експериментального проекту, а також запровадження єдиного підходу до інституційного забезпечення ведення кадастру на всіх рівнях. Впровадження цих заходів сприятиме підвищенню правової визначеності, цілісності системи та створенню надійної основи для цифровізації містобудівного регулювання в Україні. Результати дослідження можуть бути використані для підготовки нових та вдосконалення існуючих нормативно-правових актів, що врегульовують функціонування містобудівного кадастру в Україні.

Ключові слова: містобудівний кадастр, правове регулювання, нормативно-правовий акт, просторове планування, цифровізація містобудівної діяльності.

Bahryak Yulian. Legal regulation of the functioning of the urban planning cadastre in Ukraine

The article is devoted to the analysis of the legal regulation of the functioning of the urban planning cadastre in Ukraine. The study examines the legislative definition of the cadastre, its components, including its integration with the Unified State Electronic System in the field of construction, as well as certain subordinate legal acts regulating its maintenance at the national, regional, and local levels. A number of problems in the current legal regulation have been identified: conceptual overload and inconsistency of the legislative definition of the urban planning cadastre, inclusion of construction norms and rules as part of the cadastre, legal uncertainty regarding its relationship with the Unified State Electronic System in the field of construction, transitional nature of legal regulation, evaluative character of integration with the State Land Cadastre, fragmented establishment of cadastre services at regional and local levels, and the absence of clear timelines and effectiveness criteria for the experimental project concerning the state urban planning cadastre. Based on this analysis, directions for improving legal regulation are proposed: clarifying the content and functions of the cadastre, reviewing the inclusion of construction norms and rules, clearly defining its relationship with the Unified State Electronic System in the field of construction, specifying mechanisms for integration with the Land Cadastre, updating subordinate acts according to the current institutional structure, establishing timelines and evaluation criteria for the experimental project, and introducing a unified approach to the institutional support of cadastre maintenance at all levels. Implementation of these measures will enhance legal certainty, system integrity, and provide a reliable foundation for the digitalization of urban planning regulation in Ukraine. The results of the study can be used to draft new and improve existing legal acts regulating the functioning of the urban planning cadastre in Ukraine.

Key words: urban planning cadastre, legal regulation, normative legal act, spatial planning, digitalization of urban planning activities.

Вступ. Функціонування містобудівного кадастру (далі – кадастр) має виступати ключовим елементом сучасної системи управління просторовим розвитком територій, забезпечуючи інтеграцію та систематизацію геопросторових даних, необхідних для планування, забудови та функціонування інженерної інфраструктури. Його створення і функціонування дозволяє поєднувати різноманітні інформаційні ресурси, від даних про природні та техногенні умови до інформації про об'єкти містобудування та будівельні норми, у єдину інтегровану систему, що забезпечує відкритий доступ для органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадськості.

Як вказує Мединська Н. В., «містобудівний кадастр є складовою частиною державної системи кадастрової документації, яка вміщує відомості про земельні, водні, лісові та інші ресурси і забезпечує єдність

обліку й контролю використання природних ресурсів. Вирішуючи однакові з іншими кадастрами завдання, містобудівний кадастр має свої характерні особливості, які обумовлюються специфікою міського середовища, характером інфраструктури і екологічної ситуації, що виражаються в спеціальних методах диференціації території на зони різної економіко-будівельної цінності.» [1].

У свою чергу, Удовиченко І.В., Смоленська І.В., Молнар С. С. вказують, що розвиток та впровадження інформаційних технологій істотно покращує якість надання послуг у сферах геодезії, землеустрою, кадастру та містобудування [2].

За таких умов науковий аналіз правових засад функціонування містобудівного кадастру набуває особливого значення як передумова вдосконалення нормативно-правової бази, забезпечення ефективної цифровізації містобудівної діяльності та підвищення рівня правової визначеності у відповідних правовідносинах.

Матеріали та методи. Дослідження ґрунтується на аналізі наукових публікацій вітчизняних учених, які вивчали суміжні аспекти проблематики містобудівного кадастру, зокрема Мединська Н. В., Удовиченко І.В., Смоленська І.В., Молнар С. С., Лісова Т.В. [3], Ігнатенко І.В. та Лейба Л.В. [4], а також чинного законодавства та підзаконних нормативно-правових актів України. Для забезпечення обґрунтованості та цілісності висновків дослідження застосовано комплекс методів наукового дослідження, включно з аналізом і синтезом, узагальненням, діалектичним, системно-структурним та формально-юридичним підходами.

Метою дослідження є аналіз правового регулювання функціонування містобудівного кадастру в Україні та виокремлення проблем і напрямів удосконалення нормативно-правової бази у цій сфері.

Результати. Відповідно до ч. 1 ст. 22 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (далі – Закон), «містобудівний кадастр – державна або комунальна система зберігання і використання геопросторових даних про територію, адміністративно-територіальні одиниці, екологічні, інженерно-геологічні умови, будівельну діяльність, інформаційних ресурсів будівельних норм і правил для задоволення інформаційних потреб у плануванні територій та будівництві, формування галузевої складової державних геоінформаційних ресурсів. Складовою частиною містобудівного кадастру є Єдина державна електронна система у сфері будівництва. До створення містобудівного кадастру на державному рівні як інтегрованої інформаційної системи до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва можуть вноситися відомості містобудівного кадастру» [5].

Наведене нормативно-правове визначення містобудівного кадастру дає підстави для кількох важливих науково-правових узагальнень. Передусім, законодавець закріплює його як інтегровану інформаційну систему публічно-правового характеру, що поєднує у собі функції накопичення, обробки та використання різнорідних геопросторових даних. Такий підхід свідчить про відхід від вузького розуміння кадастру як реєстру та формування його як багатофункціональної цифрової інфраструктури, яка забезпечує інформаційну основу для здійснення містобудівної діяльності.

Водночас аналіз змісту наведеного визначення дозволяє констатувати його певну концептуальну переваженість і внутрішню неоднорідність. Законодавець фактично об'єднує в одному визначенні як об'єкти обліку (геопросторові дані про території, умови, об'єкти), так і функціональне призначення (задоволення інформаційних потреб, формування геоінформаційних ресурсів), що ускладнює чітке окреслення правової природи кадастру. Крім того, включення до складу містобудівного кадастру інформаційних ресурсів будівельних норм і правил є дискусійним, адже такі ресурси мають самостійний нормативний статус і не повністю узгоджуються з класичним розумінням кадастрових систем.

Окремої уваги потребує законодавче закріплення Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва (далі – ЄДЕССБ) як складової частини містобудівного кадастру. Така конструкція свідчить про прагнення до цифрової інтеграції даних у сфері будівництва, однак водночас породжує питання щодо співвідношення цих двох систем. Зокрема, з огляду на функціональну самостійність зазначеної електронної системи, її визначення як складової частини кадастру може свідчити про нормативну невизначеність у розмежуванні їхнього правового статусу та функцій.

Крім того, тимчасове положення про можливість внесення відомостей містобудівного кадастру до електронної системи до моменту створення повноцінного державного кадастру вказує на перехідний характер правового регулювання у цій сфері. Це підтверджує, що законодавець перебуває у процесі формування цілісної цифрової архітектури містобудівних даних, однак на сьогодні така система ще не досягла належного рівня інституційної та функціональної завершеності.

Крім того, «містобудівний кадастр ведеться з урахуванням даних державного земельного кадастру на державному рівні, на рівні Автономної Республіки Крим, обласному та районному рівнях, рівні обласних центрів та міст обласного (республіканського Автономної Республіки Крим) значення» [5].

Наведене положення відображає прагнення законодавця забезпечити інтеграцію містобудівного та земельного кадастрів як взаємопов'язаних інформаційних систем, що є концептуально виправданим з огляду на спільний об'єкт регулювання – територію. Водночас формулювання «з урахуванням даних» має оціночний

характер і не розкриває ані ступеня обов'язковості такої інтеграції, ані механізмів інформаційної взаємодії, що створює ризики фрагментарності даних та їхньої неузгодженості.

Частина друга статті 22 Закону визначає організаційні засади ведення містобудівного кадастру та його змістове наповнення. Встановлено, що ведення кадастру покладається на уповноважені органи містобудування та архітектури, які можуть утворювати спеціалізовані служби містобудівного кадастру, діяльність яких здійснюється на підставі типового положення, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Законом передбачено, що зміст містобудівного кадастру охоплює не лише геопросторові дані, але й метадані та відповідні сервіси, доступ до яких забезпечується через мережу Інтернет відповідно до законодавства про національну інфраструктуру геопросторових даних. Окремо деталізується склад інформації, яка підлягає включенню до кадастру, зокрема дані про інженерно-геологічні умови, об'єкти інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури, інженерні мережі, їх потужності, а також відомості про наявні вільні потужності та видані технічні умови.

Також Законом регламентується порядок оновлення інформації, відповідно до якого уповноважені органи здійснюють актуалізацію геопросторових даних на підставі відомостей, що подаються різними суб'єктами, зокрема органами влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами природних монополій, підприємствами та організаціями, у встановлений строк. При цьому передбачено можливість автоматизованого оновлення даних у режимі реального часу шляхом електронної інформаційної взаємодії між відповідними інформаційно-комунікаційними системами.

Частини третя-восьма статті 22 Закону визначають джерела формування містобудівного кадастру, строки внесення даних, напрями їхнього використання, режим доступу до інформації, а також засади нормативного регулювання і фінансування відповідної діяльності.

Зокрема, встановлено, що формування містобудівного кадастру здійснюється на основі різних джерел інформації, серед яких державні геоінформаційні ресурси, цифрові масиви геопросторових даних, що містяться у містобудівній і проєктній документації та матеріалах завершеного будівництва, бази даних фізичних і юридичних осіб, а також матеріали Державного картографо-геодезичного фонду України. При цьому передбачено обов'язок внесення тематичних геопросторових даних до кадастру у визначений строк після затвердження відповідної містобудівної документації.

Дані містобудівного кадастру використовуються для забезпечення потреб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб, зокрема у сфері містобудівної діяльності, землевпорядкування та функціонування геоінформаційних систем. Водночас законодавець закріплює принцип відкритості та загальнодоступності інформації кадастру, за винятком відомостей з обмеженим доступом, із покладенням обов'язку щодо її захисту на відповідних суб'єктах.

Окремо визначено, що порядок ведення, структура містобудівного кадастру та порядок надання інформації з нього встановлюються Кабінетом Міністрів України, а фінансування робіт із його створення та функціонування здійснюється за рахунок бюджетних коштів, а також міжнародної фінансової та технічної допомоги.

Наведені законодавчі положення формують загальні засади функціонування містобудівного кадастру, однак їхня практична реалізація значною мірою залежить від деталізації на рівні підзаконного нормативно-правового регулювання.

Так, постановою Кабінету Міністрів України «Про містобудівний кадастр» від 25 травня 2011 р. № 559 (далі – Постанова № 559) затверджено Положення про містобудівний кадастр та Типове положення про Службу містобудівного кадастру.

В частині аналізу нормативно-правового регулювання функціонування містобудівного кадастру варто взяти до уваги те, що під час реалізації експериментального проєкту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні, передбаченого постановою Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2024 р. № 909 «Деякі питання реалізації експериментального проєкту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні», Положення про містобудівний кадастр застосовується виключно щодо містобудівних кадастрів на регіональному та міському рівні.

У свою чергу, постановою Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2024 р. № 909 «Деякі питання реалізації експериментального проєкту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні» (далі – Постанова № 909) затверджено, Порядок реалізації експериментального проєкту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні та Порядок ведення Містобудівного кадастру на державному рівні під час реалізації експериментального проєкту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні.

Зазначимо, що у Постанові № 909 передбачено: «Міністерству розвитку громад та територій і Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів протягом трьох місяців з дня набрання чинності цією постановою забезпечити електронну інформаційну взаємодію між Містобудівним кадастром на державному

рівні та Єдиною екологічною платформою “ЕкоСистема”, зокрема Єдиним реєстром стратегічної екологічної оцінки щодо отримання із зазначеного Реєстру відомостей (даних) звіту про стратегічну екологічну оцінку проекту містобудівної документації». [6]

Наведене положення свідчить про поступове формування міжсекторальної інтеграції інформаційних систем у сфері містобудування та охорони довкілля. Водночас сама конструкція цього припису і низки інших приписів Постанови № 909, які адресована центральному органу виконавчої влади, що формує державну політику у сфері охорони довкілля, потребує актуалізації з урахуванням інституційних змін у системі органів виконавчої влади. Так, постановою КМУ «Деякі питання Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства» від 21 липня 2025 р. № 903 ліквідовано Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України [7]. При цьому, даний орган систематично згадується у чинному станом на березень 2026 року тексті Постанови № 909.

Пункт 2 Порядку реалізації експериментального проекту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні передбачає, що «метою експериментального проекту є формування єдиного підходу до державного регулювання планування територій в Україні, спрощення механізму, забезпечення доступності та прозорості прийняття рішень державними органами та органами місцевого самоврядування щодо створення, оновлення, внесення змін, погодження та затвердження містобудівної документації, у тому числі шляхом запровадження інтегрованої інформаційної системи Містобудівного кадастру на державному рівні. Завданням експериментального проекту є цифровізація процедур розроблення, оновлення, внесення змін, погодження та затвердження містобудівної документації за єдиними вимогами, приведення містобудівної документації у відповідність з уніфікованими базами геопросторових даних (геоданих) за допомогою програмних засобів Містобудівного кадастру» [6].

У змістовному вимірі вказане охоплює ключові напрями реформування галузі: від спрощення процедур до забезпечення узгодженості містобудівної документації з уніфікованими геопросторовими даними, що загалом відповідає сучасним тенденціям цифрової трансформації публічного управління.

Водночас звертає на себе увагу те, що експериментальний характер проекту не супроводжується чітким визначенням строків його завершення, критеріїв оцінки ефективності чи очікуваних результатів, які мають бути досягнуті. Така невизначеність знижує регуляторну цінність відповідного інструменту, оскільки ускладнює оцінку результативності впроваджених рішень і створює ризик затягування «експериментального» режиму без належної інституціоналізації його результатів. За відсутності чітких часових і змістовних орієнтирів експеримент фактично втрачає свою апробаційну функцію та може перетворюватися на тривалий перехідний стан правового регулювання, що негативно впливає на правову визначеність у сфері містобудівної діяльності.

Попри це, у Порядку реалізації експериментального проекту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні деталізовано всі етапи роботи з містобудівним кадастром: внесення та оприлюднення рішень і завдань щодо розроблення містобудівної документації, валідацію електронних проєктів, громадські обговорення, експертизу, погодження та затвердження документації, а також автоматизоване формування витягів і надання доступу до даних.

У свою чергу, Порядок ведення Містобудівного кадастру на державному рівні під час реалізації експериментального проекту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні визначає правові та організаційні засади його ведення, включаючи структуру (зокрема Реєстр містобудівної документації, електронний кабінет та геопортал), принципи функціонування, вимоги до геопросторових даних і електронних документів, а також порядок їхнього створення, внесення, обробки, зберігання та захисту.

Окрему увагу Порядок ведення Містобудівного кадастру на державному рівні під час реалізації експериментального проекту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні приділяє розмежуванню повноважень суб'єктів ведення кадастру: визначено функції держателя, адміністратора та технічного адміністратора, що забезпечують відповідно нормативне, організаційне та технічне функціонування системи. Він також регламентує електронну інформаційну взаємодію кадастру з іншими державними реєстрами та системами, що забезпечує інтегрованість даних і цифровізацію містобудівної діяльності. Визначено, що Реєстр містобудівної документації акумулює відомості про містобудівну документацію всіх рівнів (державного, регіонального та місцевого), супровідні документи, результати експертиз, громадських обговорень і стратегічної екологічної оцінки. Також врегульовано процедури внесення даних, їхньої валідації (перевірки структурної, топологічної та змістовної узгодженості), а також вимоги до формату та якості електронних матеріалів.

Враховуючи викладене, аналіз приписів постанови Кабінету Міністрів України «Про містобудівний кадастр» від 25 травня 2011 р. № 559 доцільно здійснювати виключно щодо містобудівних кадастрів на регіональному та міському рівні. Положення про містобудівний кадастр у частині його застосування на регіональному та міському рівнях формує базову модель децентралізованого ведення кадастру як складової єдиної геоінформаційної системи. Воно визначає містобудівний кадастр як інструмент накопичення та

використання геопросторових даних для забезпечення планування територій і забудови, закріплюючи при цьому єдині принципи його ведення: повноти, достовірності, актуальності, відкритості та інтероперабельності. Організаційно ведення кадастру покладено на уповноважені органи містобудування та архітектури на відповідному рівні, які забезпечують формування, обробку та актуалізацію даних, а також взаємодію з іншими кадастрами та інформаційними системами. Змістовно Положення про містобудівний кадастр диференціює наповнення кадастру: на регіональному рівні акумулюються узагальнені планувальні та ресурсні дані, тоді як на міському деталізована інформація про територію, земельні ділянки, об'єкти забудови, інфраструктуру та містобудівну документацію. Загалом Положення про містобудівний кадастр закріплює повний цикл функціонування кадастру від створення до надання інформації користувачам, орієнтуючи його на цифровізацію та інтеграцію з іншими державними ресурсами, що водночас зумовлює залежність ефективності його реалізації від належної міжвідомчої взаємодії.

В цій частині варто згадати про перспективи створення профільного відомства. Так, Типове положення про Службу містобудівного кадастру «є основою для розроблення органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування нормативно-правового акта, яким встановлюються загальні принципи утворення та затверджується положення про Службу містобудівного кадастру на рівні Автономної Республіки Крим та обласному рівні, рівні обласних центрів та міст» [8].

Серед іншого, Типове положення про Службу містобудівного кадастру передбачає, що «Служба містобудівного кадастру забезпечує обслуговування конкретної території. Кількість та склад кадастрових служб адміністративно-територіального району встановлюються на підставі його розміру, кількості і структури населених пунктів, рівня їх розвитку і чисельності населення» [8].

Із урахуванням приписів згаданого типового положення, зокрема, було створено Службу містобудівного кадастру у Івано-Франківській обласній державній адміністрації [9], Чернівецькій обласній державній адміністрації [10], Київській обласній державній адміністрації [11], Київська міська рада [12], Коломийська міська рада [13], тощо. При цьому, не усі обласні адміністрації та органи місцевого самоврядування прийняли такі рішення, що свідчить про певну фрагментарність цього процесу, відсутність єдиного підходу до інституційного забезпечення ведення містобудівного кадастру та, як наслідок, нерівномірність розвитку відповідної інфраструктури на різних рівнях публічного управління, що негативно впливає на перспективи ефективного функціонування кадастру як цілісної державної геоінформаційної системи.

На основі викладеного можна сформулювати ключові проблеми правового регулювання функціонування містобудівного кадастру в Україні:

1. Концептуальна перевантаженість і внутрішня неоднорідність законодавчого визначення містобудівного кадастру.
2. Включення до складу кадастру інформаційних ресурсів будівельних норм і правил, які мають самостійний нормативний статус.
3. Нормативна невизначеність у співвідношенні містобудівного кадастру та ЄДЕССБ.
4. Перехідний характер правового регулювання.
5. Оціночний характер формулювання «з урахуванням даних» при інтеграції містобудівного кадастру з Державним земельним кадастром, який не визначає ступеня обов'язковості та механізмів взаємодії.
6. Необхідність актуалізації підзаконних актів у зв'язку з інституційними змінами.
7. Відсутність чіткого визначення строків завершення, критеріїв ефективності та очікуваних результатів експериментального проєкту щодо функціонування кадастру.
8. Фрагментарність створення служб містобудівного кадастру на регіональному та місцевому рівнях, відсутність єдиного підходу до їхнього інституційного забезпечення.

З огляду на виявлені проблеми, доцільним є вдосконалення правового регулювання функціонування містобудівного кадастру за кількома взаємопов'язаними напрямками. Насамперед потребує уточнення законодавче визначення містобудівного кадастру шляхом розмежування його змістовних елементів (об'єктів обліку) та функціонального призначення, а також перегляду доцільності включення до його складу інформаційних ресурсів будівельних норм і правил. Важливим є нормативне визначення чіткого співвідношення містобудівного кадастру та Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, з урахуванням їхньої функціональної самостійності. Особливої уваги потребує конкретизація механізмів інформаційної взаємодії з Державним земельним кадастром, зокрема через відмову від оціночних формулювань і закріплення обов'язкових процедур інтеграції даних. Водночас необхідно забезпечити актуалізацію підзаконних нормативно-правових актів відповідно до сучасної інституційної структури органів виконавчої влади, а також встановити чіткі строки, критерії ефективності та очікувані результати реалізації згаданого експериментального проєкту. Крім того, доцільним є запровадження єдиного підходу до інституційного забезпечення ведення містобудівного кадастру на регіональному та місцевому рівнях, що сприятиме усуненню фрагментарності та забезпеченню цілісності функціонування цієї системи.

Висновки. Містобудівний кадастр є важливим інструментом цифровізації та інтеграції геоінформаційних ресурсів у сфері планування і забудови територій. Дослідження показує, що його ефективне функціонування залежить від удосконалення правового регулювання, чіткого визначення змісту та функцій кадастру, інтеграції з іншими державними системами, а також узгодження інституційних підходів до ведення та оновлення даних. Впровадження цих заходів забезпечить правову визначеність, цілісність системи та створить надійну основу для подальшого розвитку цифрових містобудівних інструментів в Україні.

Література:

1. Мединська Н. В. Кадастр як інструмент планування розвитку територій. *Агросвіт*. 2017. № 19–20. URL: <http://www.agrosvit.info/?op=1&z=2488&i=4> (дата звернення: 23.03.2026).
2. Удовенко І. О., Смоленська Л. І., Молнар Д. С. Модернізація електронної геодезичної мережі для потреб кадастру територіальних громад: технологічні бар'єри та суспільні імперативи. *Технічні науки та технології*. 2025. № 4 (42). С. 581–591. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5363-2025-4\(42\)-581-591](https://doi.org/10.25140/2411-5363-2025-4(42)-581-591)
3. Лісова Т. В. Використання земель у сфері містобудування: особливості правового регулювання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2025. № 87, ч. 2. С. 221–226. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.2.33>
4. Ігнатенко І. В., Лейба Л. В. Сучасні правові підходи до кадастрової діяльності в умовах реформи просторового планування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2025. № 88, ч. 2. С. 209–214. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.28>
5. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 34. Ст. 343. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text> (дата звернення: 23.03.2026).
6. Деякі питання реалізації експериментального проекту щодо запровадження Містобудівного кадастру на державному рівні : Постанова Кабінету Міністрів України від 09.08.2024 № 909. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/909-2024-п#Text> (дата звернення: 23.03.2026).
7. Деякі питання Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства: Постанова Кабінету Міністрів України від 21.07.2025 № 903. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/903-2025-п#Text> (дата звернення: 23.03.2026).
8. Про містобудівний кадастр : Постанова Кабінету Міністрів України від 25.05.2011 № 559. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/559-2011-п#Text> (дата звернення: 23.03.2026).
9. Про Службу містобудівного кадастру : Розпорядження Івано-Франківської обласної державної адміністрації від 10.03.2020 № 141. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/IF200008> (дата звернення: 23.03.2026).
10. Про Службу містобудівного кадастру : Розпорядження Чернівецької обласної державної адміністрації від 08.12.2020 № 1366-р. URL: https://bukoda.gov.ua/storage/app/sites/23/archrozp/2020/12/1366-p%20від%2008_12_2020.pdf (дата звернення: 23.03.2026).
11. Про затвердження Положення про службу містобудівного кадастру Київської області : Розпорядження Київської обласної державної адміністрації від 31.01.2013 № 39. URL: <https://koda.gov.ua/normdoc/pro-zatverdzhennya-polozhennya-pro-sluzhb> (дата звернення: 23.03.2026).
12. Про Службу містобудівного кадастру : Рішення Київської міської ради IX сесії VI скликання від 24.05.2012 № 588/7925. URL: <https://iplex.com.ua/doc.php?code=ra0588023-12&from=360> (дата звернення: 23.03.2026).
13. Про затвердження Положення про службу містобудівного кадастру управління архітектури, містобудування та капітального будівництва міської ради : Рішення Виконавчого комітету Коломийської міської ради від 27.11.2012 № 374. URL: <https://nbkolrada.gov.ua/dt/41235> (дата звернення: 23.03.2026).

References:

1. Medynska, N. V. (2017). Kadastr yak instrument planuvannia rozvytku terytorii [Cadastr as an instrument for planning the development of territories]. *Ahrosvit*, (19–20). <http://www.agrosvit.info/?op=1&z=2488&i=4>.
2. Udoenko, I. O., Smolenska, L. I., & Molnar, D. S. (2025). Modernizatsiia elektronnoi heodezychnoi merezhi dlia potreb kadastru terytorialnykh hromad: tekhnolohichni bariery ta suspilni imperatyvy [Modernization of the electronic geodetic network for the needs of the cadastre of territorial communities: technological barriers and social imperatives]. *Technical Sciences and Technologies*, (4(42)), 581–591. [https://doi.org/10.25140/2411-5363-2025-4\(42\)-581-591](https://doi.org/10.25140/2411-5363-2025-4(42)-581-591).
3. Lisova, T. V. (2025). Vykorystannia zemel u sferi mistobuduvannia: osoblyvosti pravovoho rehuliuвання [Use of land in urban development: peculiarities of legal regulation]. *Uzhhorod National University Herald. Series: Law*, (87, Part 2), 221–226. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.2.33>.

4. Ignatenko, I. V., & Leiba, L. V. (2025). Suchasni pravovi pidkhody do kadaastrovoi diialnosti v umovakh reformy prostorovoho planuvannia [Modern legal approaches to cadastral activities in the context of spatial planning reform]. *Uzhhorod National University Herald. Series: Law*, (88, Part 2), 209–214. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.28>.

5. Verkhovna Rada of Ukraine. (2011). Zakon Ukrainy “Pro rehulivannia mistobudivnoi diialnosti” [Law of Ukraine “On regulation of urban development activities”]. *VVR*, (34), 343. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text>.

6. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024, August 9). Postanova “Deyaki pytannia realizatsii eksperymentalnoho proektu shchodo zaprovadzhennia Mistobudivnoho kadastru na derzhavnomu rivni” [Resolution “Some issues of implementing the experimental project on the introduction of the Urban Development Cadastre at the state level”]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/909-2024-п#Text>.

7. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2025, July 21). Postanova “Deyaki pytannia Ministerstva ekonomiky, dovkillya ta silskoho hospodarstva” [Resolution “Some issues of the Ministry of Economy, Environment, and Agriculture”]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/903-2025-п#Text>.

8. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2011, May 25). Postanova “Pro mistobudivnyi kadastr” [Resolution “On the Urban Development Cadastre”]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/559-2011-п#Text>.

9. Ivano-Frankivsk Regional State Administration. (2020, March 10). Rozporyadzhennia “Pro Sluzhbu mistobudivnoho kadastru” [Order “On the Urban Development Cadastre Service”]. <https://ips.ligazakon.net/document/IF200008>.

10. Chernivtsi Regional State Administration. (2020, December 8). Rozporyadzhennia “Pro Sluzhbu mistobudivnoho kadastru” [Order “On the Urban Development Cadastre Service”]. https://bukoda.gov.ua/storage/app/sites/23/archrozp/2020/12/1366-p%20від%20від%2008_12_2020.pdf.

11. Kyiv Regional State Administration. (2013, January 31). Rozporyadzhennia “Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Sluzhbu mistobudivnoho kadastru Kyivskoi oblasti” [Order “On approval of the Regulation on the Urban Development Cadastre Service of Kyiv Region”]. <https://koda.gov.ua/normdoc/pro-zatverdzhennya-polozhennya-pro-sluzhb>.

12. Kyiv City Council, IX Session, VI Convocation. (2012, May 24). Rishennia “Pro Sluzhbu mistobudivnoho kadastru” [Decision “On the Urban Development Cadastre Service”]. <https://iplex.com.ua/doc.php?code=ra0588023-12&from=360>.

13. Kolomyia City Council, Executive Committee. (2012, November 27). Rishennia “Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Sluzhbu mistobudivnoho kadastru upravlinnia arkhitektury, mistobuduvannia ta kapitalnoho budivnytstva mis'koi rady” [Decision “On approval of the Regulation on the Urban Development Cadastre Service of the Department of Architecture, Urban Development, and Capital Construction of the City Council”]. <https://nbkolrada.gov.ua/dt/41235>.

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 26.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.05.2026